

European
Commission

ESTAT DE LA UNIÓ **2016**

Jean-Claude Juncker,
president de la Comissió Europea
14 de setembre de 2016

#SOTEU
ec.europa.eu/soteu

Cada any, el mes de setembre, el president de la Comissió Europea pronuncia el discurs sobre l'estat de la Unió davant del Parlament Europeu. En aquest discurs el president fa balanç dels èxits de l'any anterior i presenta les seves prioritats per a l'any següent. El president també explica la manera com pensa abordar la Comissió els reptes més apressants a què s'enfronta la Unió Europea. El discurs sempre va seguit d'un debat parlamentari. És així com s'inicia el diàleg amb el Parlament i el Consell per preparar el programa de treball de la Comissió per a l'any següent. El discurs sobre l'estat de la Unió ve imposat pel Tractat de Lisboa i està previst en l'acord marc del 2010 sobre les relacions entre el Parlament Europeu i la Comissió Europea, que contempla també que el president de la Comissió enviï una carta d'intencions al president del Parlament Europeu i a la presidència del Consell on detalli les mesures legislatives que pretén aprovar la Comissió, o qualsevol altra mena d'iniciatives, fins al final de l'any següent (2017 en aquest cas). Jean-Claude Juncker, president de la Comissió Europea, va pronunciar el seu segon discurs sobre l'estat de la Unió el 14 de setembre del 2016. A l'enllaç següent podeu consultar el discurs sobre l'estat de la Unió en d'altres versions lingüístiques:

http://ec.europa.eu/priorities/state-union-2016_en.

ESTAT DE LA UNIÓ 2016

CAP A UNA EUROPA MILLOR
QUE PROTEGEIXI, APODERI
I DEFENSI ELS SEUS CIUTADANS

Transcripció del discurs pronunciat davant del Parlament Europeu el
14 de setembre de 2016

ESTAT DE LA UNIÓ 2016

INTRODUCCIÓ

Excel·lentíssim senyor president,

senyores i senyors,

senyor president del Consell,

benvolguts col·legues,

Fa un any, el mes de setembre del 2015, vaig dir en el meu últim discurs sobre l'estat de la Unió que l'estat de la Unió deixava molt a desitjar i que en aquesta Unió nostra no hi havia prou Europa ni prou unió.

Un any més tard, aquesta valoració continua sent plenament vigent malgrat els èxits aconseguits. La Unió Europea no es troba actualment en la seva millor forma.

Hi ha moltes coses que no han evolucionat positivament. Tot fa pensar que la Unió Europea es troba davant d'una crisi existencial.

Hi ha massa pocs àmbits en els quals no hi estem d'acord de manera espontània ni després d'haver-ne parlat a bastament, i massa pocs en els quals col·laborem de grat i de manera solidària.

Massa sovint es dona prioritat als interessos exclusivament nacionals. Per entendre'ns: la integració europea no es pot forçar en detriment dels estats nacions. La unitat europea no es pot mantenir per la força. Europa no pot ser un aiguabarreig de països ni un magma uniforme i monòton. L'essència d'Europa és la seva diversitat. Malgrat el que se sent dir massa sovint, la Comissió no té cap intenció de fer desaparèixer els estats nació. No som gens nihilistes, i val a dir que tampoc som antireligiosos, ni demolidors, ni destructors. Som constructius i el que volem no és pas més Europa, sinó millorar Europa en alguns àmbits.

Europa no s'està convertint en un estat. Europa no es convertirà ni pot convertir-se mai en un estat unitari.

Però massa sovint apareixen esquerdes i fractures i se segueix el camí fàcil de la fragmentació quan el que cal és una Unió forta fruit de l'esforç. Tot plegat obre la porta a un populisme galopant, amb el qual no és possible la convivència. El populisme no soluciona cap problema. Ans al contrari,

ESTAT DE LA UNIÓ 2016

el populisme genera problemes. Per això hem de combatre'l.

Ara més que mai és el moment de fer una avaluació honesta de la situació.

L'atur continua sent massa alt a Europa tot i que des del 2013 s'hi hagin creat vuit milions de llocs de treball i l'ocupació hagi crescut de manera contínua. Tot i així, encara hi ha molta injustícia social. És per això que hem d'actuar amb diligència en l'àmbit dels drets socials, que és un dels pilars de la Unió Europea. I ho farem amb energia i entusiasme.

Europa no és prou social i això hem de canviar-ho.

El nivell de deute a la Unió Europea encara és massa elevat malgrat que se n'hagi pogut reduir la mitjana del 6,3 % que teníem el 2009 a l'1,9 % actual. El Pacte d'estabilitat i creixement ha demostrat, per tant, la seva eficàcia. Tot i així, encara que aquest pacte no pot de cap de les maneres esdevenir un «pacte de flexibilitat», sí que cal aplicar-lo amb flexibilitat i intel·ligència perquè no freni ni posi traves al creixement.

L'avaluació de la situació també implica mirar als ulls a qui ens observa de lluny estant.

Els nostres socis i amics d'arreu del món lamenten profundament el Brèxit i es demanen amb preocupació si la decisió britànica no serà pas l'inici d'un procés de dissolució de la Unió Europea. Jo hi contesto, aquí i avui, que lamentem la decisió del Regne Unit, però que l'hem de respectar i que, tot i així, l'existència de la Unió Europea no està pas en perill. Ens agradaria rebre la sol·licitud de la retirada britànica com més aviat millor per poder aturar la incertesa, que augmenta cada dia, i redefinir la nostra relació amb el Regne Unit, que ha de continuar sent amistosa. Aquesta redefinició implica que només podrà tenir un accés il·limitat al mercat interior qui es comprometi a respectar la lliure circulació de persones i treballadors. No hi pot haver un mercat interior a la carta.

Els nostres socis ens plantegen cada vegada més sovint la qüestió de saber si la Unió Europea encara té la voluntat i la capacitat de celebrar acords comercials amb la resta del món.

Som la més gran potència comercial del món. Hem fet acords comercials amb cent-quaranta estats d'arreu del món. No sóc un fanàtic del lliure mercat, però considero que no podem obviar la incidència positiva dels acords comercials en la creació de llocs de treball. I més comerç significa més feina. A Europa hi ha trenta milions de llocs de treball que depenen de les exportacions. És a dir, que un de cada set llocs de treball depèn de les nostres exportacions a la resta del món. Per cada 1 000 milions que creix el volum de les nostres exportacions, es creen 14 000 llocs de treball

ESTAT DE LA UNIÓ 2016

més a Europa. Per això, precisament per això, sóc un defensor aferrissat de l'acord comercial amb el Canadà. És el millor acord comercial i el més avançat que hem celebrat mai fins ara.

Les garanties que necessitem es podran precisar en els procediments de ratificació parlamentària, que dissiparan els dubtes existents. Però no hi pot haver cap més nova negociació amb el Canadà.

Els nostres socis internacionals (principalment, els Estats Units i la Xina, actualment, però d'aquí a poc temps també l'Índia i el Japó) ens demanen que lluitem contra el canvi climàtic. L'acord internacional assolit a París sobre el canvi climàtic, jurídicament vinculant, no s'hauria aconseguit sense la Unió Europea. Vam ser-ne precursors i impulsors i vam apressar d'altres a actuar, de vegades potser de manera massa arrogant. I què ha passat? Doncs que americans i xinesos han ratificat l'acord. I on som ara nosaltres? Demano que ratifiquem de seguida l'acord de París perquè encara hi ha molts estats membres que no ho han fet.

Qualsevol retard o dilació a l'hora de ratificar-lo ens posa en ridícul i ens resta credibilitat internacional.

Els nostres socis internacionals, i fins i tot milions d'europaus, no entenen els nostres procediments de decisió ni com treballem els uns amb els altres.

Nosaltres no som pas els Estats Units d'Europa. Aquest discurs que estic fent no és gens comparable amb el discurs del president americà sobre l'estat de la Unió. Europa és més complexa i polifacètica que qualsevol altra entitat estatal de grandària semblant. I precisament per això és difícil d'entendre per a molta gent.

Però la història, la convulsa història d'Europa, ens ha fet com som.

Tanmateix, això no és una raó perquè fem les coses més complicades i més incomprensibles del que ja són.

Pronunciar un discurs compromès amb Europa aquí en el Parlament Europeu no demana gaire gosadia. És en els parlaments nacionals on s'han de fer els discursos compromesos amb Europa. Cridar «sí» ben fort a Brussel·les, però actuar a casa com si no s'hagués participat en la presa de decisions a Europa és incoherent i, per tant, incomprensible. No podem continuar prenent el pèl als ciutadans europeus. Hem de mirar-los als ulls. Els europeus estan farts de les lluites institucionals de cara a la galeria, desaproven les enveges ridícules entre estats i institucions i menyspreen les contínues acusacions, mentides i mitges veritats. La gent espera d'Europa resultats tangibles en un

ESTAT DE LA UNIÓ 2016

termini raonable.

Senyor president,

benvolguts col·legues,

És per totes aquestes raons que vull proposar que adoptem una agenda d'iniciatives europees ben concretes per als propers dotze mesos.

Perquè estic convençut que els propers dotze mesos seran decisius si volem recompondre la nostra Unió; si volem superar les divisions que s'han obert en aquests últims mesos entre l'est i l'oest; si volem demostrar que podem prendre decisions amb rapidesa i amb eficàcia sobre els afers realment importants; si volem demostrar al món que Europa continua sent una força capaç d'actuar conjuntament.

Ens hi hem de posar de seguida.

Precisament aquest matí he enviat una carta amb aquest mateix missatge al president Schulz i al primer ministre eslovac i president de torn del Consell Europeu, Robert Fico.

Els propers dotze mesos seran decisius per fer cap a una Europa millor: una Europa que protegeixi i preservi el modus de vida europeu, que apoderi els nostres ciutadans i vetlli per la seva seguretat interna i externa, és a dir, una Europa que assumeixi les seves responsabilitats.

UNA EUROPA QUE PRESERVI EL NOSTRE MODUS DE VIDA

Estic convençut que val la pena preservar el modus de vida europeu. Em fa l'efecte que hi ha molta gent que ha oblidat què significa ser europeu, què implica formar part de la Unió Europea, d'aquesta unió de ciutadans europeus.

Hem de recordar per què els països europeus van decidir de treballar junts.

Hem de recordar per què va sortir la gent als carrers de Varsòvia com a mostra de la seva solidaritat l'1 de maig del 2004, data de l'adhesió a la UE de la gran nació polonesa. Perquè Polònia és una gran nació.

Hem de recordar per què la bandera europea va onejar orgullosa a Lisboa, Porto, Madrid i Sevilla

ESTAT DE LA UNIÓ 2016

per donar la benvinguda al nostre espai de solidaritat i llibertat a les joves democràcies espanyola i portuguesa.

Hem de recordar també que Europa pot ajudar a aconseguir la reunificació de Xipre, un procés en el qual els dos líders de l'illa tenen tot el meu suport. Això s'ha de fer i s'ha de fer com més aviat millor.

Però per damunt de tot Europa vol dir «pau». No és cap casualitat que el període de pau més llarg de la història d'Europa s'iniciés amb la constitució de les comunitats europees.

Setanta anys de pau duradora a Europa en un món on cada dia quaranta conflictes armats es cobren la vida de 200 000 persones.

Per descomptat que mantenim les nostres diferències i de vegades fins i tot tenim raons. Però ho fem de paraula i resollem els nostres conflictes al voltant d'una taula i no pas a cap trinxera.

Una part consubstancial del nostre modus de vida europeu són els nostres valors.

Els valors de la llibertat, la democràcia i l'estat de dret.

Els europeus mai de la vida podem acceptar que s'assetgin, s'apallissin o fins i tot s'assassinin treballadors polonesos als carrers d'Essex.

Els europeus ens declarem fermament en contra de la pena de mort.

Els europeus també creiem en uns sistemes judicials independents i eficaços. Uns sistemes judicials eficaços contribueixen a fomentar el creixement econòmic i a defensar els drets fonamentals. Aquesta és la raó per la qual Europa promou i defensa l'estat de dret a tot Europa.

Ser europeu implica tenir dret al fet que les nostres dades personals estiguin protegides per estrictes normatives europees. Perquè els europeus no volem que cap dron voli per damunt dels nostres caps filmant tots els nostres moviments ni que les empreses enregistren cada clic que fem en el nostre ordinador. És per això que el mes de maig d'enguany el Parlament, el Consell i la Comissió van aprovar una política comuna de protecció de dades, perquè a Europa sempre volem defensar la privacitat.

Ser europeu també significa moure's en un terreny de joc just i equitatiu.

Això implica que tots els treballadors han de poder cobrar la mateixa retribució per fer la mateixa

ESTAT DE LA UNIÓ 2016

feina en el mateix lloc de treball. Aquesta és la raó per la qual la Comissió ha donat suport a la nostra proposta de directiva sobre el desplaçament dels treballadors dins de la UE. En el mercat interior no es pot explotar cap treballador ni se li poden aplicar normes socials més laxes que a d'altres. Europa no és el *Far West*. És una economia social de mercat.

Un terreny de joc just i equitatiu també implica que a Europa es protegeix els consumidors dels càrtels i dels abusos de posició dominant de les empreses. A més, entenem que qualsevol empresa, gran o petita, està obligada a pagar els seus impostos en el lloc on obtinguin els seus beneficis.

Els vaig prometre que la meua Comissió lluitaria contra l'evasió fiscal. I molts de vostès no em van creure, però és el que estem fent. Estem complint. Aquesta Comissió està fent els deures en la lluita contra l'evasió fiscal.

Ser europeu també significa defensar el nostre sector siderúrgic. Encara que ja disposem de trenta-set mesures antidúmping i antisubvenció per protegir el nostre sector siderúrgic de la competència deslleial, hem de continuar actuant perquè l'excés de producció d'alguns països està provocant la fallida dels productors europeus i deixant sense feina els treballadors del sector siderúrgic. Per això mateix, per abordar la qüestió de l'excés de capacitat de producció de la Xina, aquest any ja he visitat aquest país un parell de vegades. Aquesta és també la raó per la qual la Comissió ha proposat de modificar la norma del dret o aranzel inferior per contrarestar el perjudici que causa el dúmping, és a dir, la pràctica d'ensorrar els preus.

Demanem a tots els estats membres i a aquest Parlament que donin el seu suport a la Comissió per reforçar els nostres instruments de defensa comercial.

No hem de ser uns defensors ingenus del lliure comerç. Hem de ser capaços de respondre al dúmping amb la mateixa fermesa amb què actuen els Estats Units.

Una part fonamental del modus de vida europeu que també vull preservar és el nostre sector agrícola. La Comissió sempre farà costat als nostres agricultors i ramaders, especialment quan passin moments difícils, com ara mateix. L'any passat el sector lacti va patir l'embargament imposat per Rússia i això va fer que la Comissió hagués de mobilitzar 1 000 milions d'euros en suport dels productors de llet perquè poguessin recuperar-se d'aquesta crisi. Mai acceptaré que la llet sigui més barata que l'aigua.

Per a la majoria de nosaltres ser europeu significa compartir l'euro. Durant la crisi financera

ESTAT DE LA UNIÓ 2016

internacional l'euro es va mantenir fort i ens va protegir d'una inestabilitat que hauria estat encara més gran. L'euro és una moneda de referència a nivell mundial i genera molts beneficis econòmics que de vegades passen despercebuts. Aquest any els països de la zona euro s'han estalviat 50 000 milions d'euros en concepte de pagament d'interessos gràcies a la política monetària del Banc Central Europeu, una quantitat extra que els governs poden i han d'invertir en l'economia real i que també es pot fer servir per reduir el deute. Per cert que l'«Informe dels cinc presidents» sobre el perfeccionament de la zona euro fa referència a aquesta ambició de la Comissió, a la qual em mantinc fidel.

Tant de bo tot això es recordés molt més sovint a Europa cada vegada que els càrrecs públics electes prenen la paraula.

UNA EUROPA QUE APODERI ELS CIUTADANS

La Unió Europea no només ha de preservar el nostre modus de vida europeu, sinó que també ha d'apoderar els seus ciutadans.

Necessitem treballar en pro d'una Europa que apoderi els nostres ciutadans i la nostra economia, una economia i uns ciutadans que han esdevingut digitals.

Les tecnologies i les comunicacions digitals estan penetrant en tots els aspectes de la nostra vida.

L'única cosa que necessitem és l'accés a Internet d'alta velocitat. Hem d'estar interconnectats. La nostra economia ho necessita i els ciutadans també. Hem d'invertir en aquesta interconnectivitat ara mateix.

És per això que la Comissió proposa aquests dies que es reformin els mercats europeus de telecomunicacions. Volem crear un marc jurídic atractiu que permeti invertir en projectes d'interconnectivitat.

Les empreses han de ser capaces de planificar les seves inversions a Europa de cara als propers vint anys perquè, si els europeus inverteixen en la creació de nous serveis i de noves xarxes, això generarà 1,3 milions de llocs de treball la propera dècada.

I de la interconnectivitat se n'ha de beneficiar tothom.

ESTAT DE LA UNIÓ 2016

Per això mateix la Comissió proposa el desplegament de la tecnologia 5G a tota la Unió Europea d'aquí al 2025. Aquesta iniciativa pot arribar a crear dos milions de llocs de treball a la UE.

Que tothom pugui beneficiar-se de la interconnectivitat implica que no ha d'importar on vivim ni quants diners guanyem.

Així doncs, voldríem proposar que d'aquí al 2020 el centre de la vida pública de totes les poblacions d'Europa tinguessin accés gratuït sense fil a Internet.

A mesura que el món es digitalitza, hem d'alfabetitzar digitalment els nostres artistes i creadors i protegir les seves obres. Els artistes i els creadors són les nostres joies de la corona. La creació de continguts no és una mera afició o un passatemps. És una professió.

Vull que els periodistes, editors i autors rebin una retribució justa per la seva feina tant si la fan en un estudi, com si la fan a la sala d'estar de casa seva, tant si la difonen per Internet, com si no, tant si la publiquen fent-ne còpies impreses, com si hi permeten l'accés mitjançant un enllaç a un web.

Això és precisament el que pretén la revisió de la normativa europea sobre els drets d'autor que avui proposem.

Potenciar l'economia europea significa invertir no només en la interconnectivitat, sinó també en la creació de llocs de treball.

El Pla d'inversions per a Europa, dotat amb 315 000 milions d'euros i aprovat per aquesta Cambra, ja ha generat 116 000 milions d'inversions en el seu primer any de funcionament.

Ja s'han concedit préstecs a més de 200 000 pimes i empreses emergents de tot Europa. I tot això gràcies al Fons europeu d'inversions estratègiques (EFSI).

I ara farem un pas més: volem doblar tant el període de vigència d'aquest Fons, com la seva capacitat financera.

Amb el suport de tots vostès podrem fer que d'aquí al 2020 el Fons europeu d'inversions generi com a mínim un total de 500 000 milions d'euros en inversions. I continuarem treballant per atènyer els 630 000 milions d'aquí al 2022. Per descomptat, si els estats membres s'hi posen, podrem aconseguir aquest objectiu encara més ràpidament.

Juntament amb aquests esforços per atreure inversió privada, també hem de crear l'entorn

ESTAT DE LA UNIÓ 2016

adequat.

Els bancs europeus es troben en una situació molt millor que no pas fa dos anys gràcies als nostres esforços comuns. Europa necessita els seus bancs. Però una economia que depengui gairebé totalment del crèdit bancari és perjudicial per a l'estabilitat financera, però també per a l'activitat econòmica, tal com hem pogut comprovar durant la crisi financera. Per això és urgent que redoblem els nostres esforços per enllestir la unió de mercats de capitals. La Comissió presenta avui a aquesta Cambra un full de ruta molt concret.

La unió de mercats de capitals farà que el nostre sistema financer sigui molt més resilient i simplificarà i diversificarà l'accés de les empreses al finançament. Imaginin-se que tenen una empresa emergent i que el banc els denega un préstec. Actualment, les opcions són molt limitades. Per tant, la unió de mercats de capitals proporcionarà fonts de finançament alternatiu per ajudar les empreses emergents en els seus inicis ja sigui mitjançant àngels inversors (*business angels*) o mitjançant el recurs al capital risc o al mercat de capitals.

Només un exemple: fa gairebé un any que la proposta de la Comissió en matèria de titulització es troba damunt la taula dels colegisladors, és a dir, el Parlament Europeu i el Consell. Aquesta proposta suposa la possibilitat de destinar a les empreses europees un finançament addicional de gairebé 100 000 milions d'euros, de manera que convé accelerar la seva aprovació.

El nostre Pla d'inversions ha funcionat millor del que ningú s'esperava a Europa i ara l'ampliarem a nivell mundial.

Avui també engegarem un ambiciós pla d'inversions per al continent africà i els nostres països veïns, que té el potencial de generar inversions per valor de 44 000 milions d'euros, que poden enlairar-se fins als 88 000 milions si també hi col·laboren els estats membres.

Tot això servirà de complement a la nostra ajuda al desenvolupament i ajudarà a fer front a una de les causes profundes de la migració. Atès que el creixement econòmic en els països en vies de desenvolupament es troba en el seu nivell més baix des del 2003, és imprescindible que duguem a terme un pla com aquest, que servirà de salvavides per a molta gent que, altrament, es veuria obligada a emprendre un viatge molt perillós a la cerca d'una vida millor. Fem-ho, doncs, possible.

No només hem d'invertir en la millora de les condicions de vida a l'estranger, sinó també en la resposta a les crisis humanitàries que es produeixen en el nostre territori. I, per damunt de tot, hem

ESTAT DE LA UNIÓ 2016

d'invertir en els joves.

No puc acceptar ni acceptaré mai que Europa sigui ara ni en el futur el continent de la desocupació juvenil.

No puc acceptar ni acceptaré mai que la generació del mil·lenni esdevingui la primera generació en setanta anys que sigui més pobre que els seus pares.

Per descomptat, això és una tasca que correspon principalment als governs dels Estats membres, però la Unió Europea pot donar suport als seus esforços. Això és el que estem fent amb la Garantia juvenil de la UE, que vam engegar ara fa tres anys. Darrerament, la Comissió n'ha millorat l'eficàcia i n'ha accelerat l'aplicació. Més de nou milions de joves han aconseguit una feina, una plaça d'aprenentatge en un entorn laboral o un període de pràctiques gràcies a la UE. I continuarem desenvolupant la Garantia juvenil a tot Europa, especialment pel que fa als programes d'aprenentatge professional, millorant la capacitat dels europeus i arribant als joves i a les regions que més ho necessiten.

La Unió Europea també pot contribuir a crear oportunitats per als joves. A Europa hi ha molts joves amb inquietuds socials disposats a aportar la seva contribució a la societat i a mostrar-hi la seva solidaritat.

La paraula «solidaritat» apareix en setze ocasions en els Tractats i el pressupost europeu és la prova més evident de la nostra solidaritat financera.

La manifestació d'aquesta solidaritat financera és l'euro.

I la nostra política de desenvolupament és una bona mostra de la nostra solidaritat exterior.

A l'hora de gestionar la crisi dels refugiats, la primera cosa que hem vist han estat les manifestacions de la solidaritat europea. Sé que se'n necessita molta més, de solidaritat, però també sé que la solidaritat ha de ser voluntària, ha de sortir del cor, no es pot forçar, no es pot imposar.

Demano a la presidència eslovaca del Consell Europeu que resolgui les discrepàncies i les diferències existents entre els més refractaris a integrar els refugiats en les seves societats i els més convençuts, com jo mateix, que cal reubicar i reasentar de manera justa els refugiats en tot el territori europeu.

ESTAT DE LA UNIÓ 2016

Faig una crida perquè tant Grècia, com la Unió Europea prenguin mesures dràstiques i urgents per protegir els menors no acompanyats. Si la Unió Europea no és capaç de protegir aquesta canalla, estarà traint els seus valors històrics.

És amb aquest esperit que la Comissió proposa avui de crear un cos europeu de solidaritat amb el qual els joves de tota la Unió Europea podran fer tasques de voluntariat on més es necessitin per respondre a les situacions de crisi, com ara la crisi dels refugiats o els recents terratrèmols d'Itàlia.

M'agradaria que el cos europeu de solidaritat comencés a funcionar com més aviat millor.

I que el 2020 ja siguin cent-mil els joves europeus que hi participin.

Els joves que s'incorporin voluntàriament a aquest cos europeu de solidaritat no només podran desenvolupar les seves competències i aconseguir una feina, sinó que també adquiriran una experiència humana valuosíssima.

UNA EUROPA QUE DEFENSI ELS SEUS CIUTADANS

Senyor president,

senyores i senyors,

senyor president del Consell,

Europa ha de vetllar per la seva seguretat interna i externa.

En primer lloc, i això és una prioritat absoluta, hem de defensar-nos del terrorisme.

Des del 2004 s'han produït més de trenta atemptats terroristes a Europa, catorze només aquest últim any.

ESTAT DE LA UNIÓ 2016

De la mateixa manera que hem romàs units en el dolor, hem de romandre units en la nostra resposta col·lectiva.

Si volem fer front a la cara més abominable de la humanitat, hem de mantenir-nos fidels a nosaltres mateixos, als nostres valors, a les nostres societats democràtiques, plurals, obertes i tolerants. Hem de mostrar als terroristes que no tenen cap possibilitat de reeixir si volen atacar aquests valors.

Però aquesta tolerància que ens caracteritza no pot anar en detriment de la nostra seguretat.

És per això que des del primer dia la Comissió ha donat prioritat a la seguretat. Hem tipificat com a delicte el terrorisme i el retorn dels combatents estrangers a la UE; hem adoptat mesures molt estrictes contra l'ús d'armes de foc i contra el finançament del terrorisme; hem col·laborat amb les operadores d'Internet per enretirar-ne els continguts de propaganda terrorista i hem començat a combatre la radicalització a les escoles i a les presons europees.

Però encara queda molta feina a fer.

Hem de saber qui s'escola per les nostres fronteres.

Per això les defensarem amb la nova guàrdia europea de costes i fronteres (Frontex) que tot just hem creat.

Frontex ja té més de sis-cents agents a la frontera grega amb Turquia i més de cent a Bulgària. Ara, les institucions de la Unió i els estats membres han de col·laborar de manera molt estreta per posar en marxa de seguida la nova agència de la guàrdia de costes i fronteres. La meva intenció és que el mes d'octubre es despleguin com a mínim dos-cents guàrdies de frontera i cinquanta vehicles més a les fronteres exteriors de Bulgària.

Les nostres fronteres també les defensarem fent un control més estricte de tothom que les vulgui passar d'acord amb la normativa que haurem aprovat abans no acabi l'any. Cada vegada que algú entri o surti de la Unió Europea, quedaran enregistrats la data, el lloc i el motiu del seu desplaçament.

A tot estirar, el mes de novembre proposarem un sistema europeu d'informació de viatgers, és a dir, un sistema automatitzat que determini qui està autoritzat a viatjar a Europa. D'aquesta manera, sabrem qui viatja a Europa fins i tot abans no hagi arribat a les nostres fronteres.

ESTAT DE LA UNIÓ 2016

La seguretat de les fronteres també implica donar prioritat a l'intercanvi d'informació i de dades. Per fer-ho, enfortirem Europol, l'agència europea de suport als cossos i forces de seguretat nacionals, li facilitarem l'accés a les bases de dades i dotarem la UE dels recursos addicionals que necessita. En aquest àmbit també hem de dotar-nos dels mitjans necessaris per aconseguir els nostres objectius.

Si Europa ha de protegir la seva seguretat, també ha de defensar els seus interessos més enllà de les seves fronteres.

La realitat no admet cap dubte: el món és cada dia més gran i Europa cada dia més petita tant des del punt de vista demogràfic, com des del punt de vista econòmic.

Si volem mantenir la nostra posició i la nostra influència en el món, hem de tenir ben clar que només serem imprescindibles si ens mantenim units.

Tot i així, malgrat que Europa està molt orgullosa de ser un «poder tou» (*soft power*), hem de ser conscients que amb això no n'hi ha prou en un entorn tan complex i tan perillós com l'actual.

Només cal pensar en el conflicte que està devastant Síria i que té conseqüències directes a Europa.

On són la Unió i els seus estats membres en les negociacions per aconseguir una solució a aquest conflicte?

Federica Mogherini, l'alta representant i vicepresidenta de la meua Comissió, està fent una tasca excel·lent en aquest sentit i això no només ho penso jo.

Però Federica Mogherini ha de convertir-se en una autèntica ministra europea d'Afers Exteriors, una ministra que aplegui el potencial de totes les nostres diplomàcies nacionals per poder influir en les negociacions internacionals. Aquesta és la raó per la qual demano avui que endeguem una estratègia europea pel que fa a Síria. Federica Mogherini ha d'asseure's a la taula on es debatrà el futur d'aquest país.

Senyores i senyors, Europa ha d'adoptar una postura més ferma, especialment pel que fa a la nostra política de defensa.

Ja no podem permetre'ns dependre només de la força i de la capacitat militar individual de cadascun dels estats membres. Hem d'assumir conjuntament la protecció dels nostres interessos.

Durant l'última dècada hem participat en més de trenta missions militars i civils de la Unió

ESTAT DE LA UNIÓ 2016

Europea, però sense una estructura permanent no podem actuar de manera eficaç. Hem de crear un quarter general únic de la Unió Europea.

També hem d'avançar en la posada en comú dels nostres mitjans militars, en alguns casos a costa de la Unió en plena complementarietat amb l'OTAN. Més defensa europea no significa menys capacitat de defensa ni menys solidaritat transatlàntica.

Des d'un punt de vista estrictament econòmic, la posada en comú dels nostres recursos militars estaria plenament justificada perquè la falta de col·laboració en matèria de defensa li costa a Europa entre 20 000 i 100 000 milions d'euros l'any.

No n'hauríem de fer alguna cosa? Ens hi hem de posar de seguida!

Per garantir la solidesa de l'estratègia de defensa europea, cal que la indústria de defensa europea es dediqui a innovar. És per això que volem proposar abans no acabi l'any la creació d'un fons europeu de defensa que impulsi la recerca i la innovació.

El Tractat de Lisboa permet als estats membres que ho desitgin posar en comú les seves competències de defensa en el marc d'una cooperació estructurada i permanent. És arribada l'hora de fer servir aquesta possibilitat.

UNA EUROPA QUE ASSUMEIXI LES SEVES RESPONSABILITATS

Senyor president,

L'últim punt que m'agradaria tractar fa referència a la nostra responsabilitat col·lectiva.

Apel·lo a totes les institucions de la Unió Europea i a tots els estats membres perquè assumeixin més responsabilitats.

Ja n'hi ha prou de romanços, que si qualsevol èxit és nacional i qualsevol fracàs europeu. Si seguim així, el nostre projecte comú no sobreviurà.

Cal explicar millor Europa. He demanat a tots els comissaris que les setmanes vinents visitin els parlaments nacionals per debatre-hi sobre l'estat de la Unió.

ESTAT DE LA UNIÓ 2016

Des del començament del meu mandat els comissaris han fet més de tres-centes-cinquanta visites als parlaments nacionals. I vull que encara en facin moltes més. Perquè Europa només pot construir-se si s'entén bé i això demana moltes explicacions. Europa només pot construir-se estenent la mà als estats membres, mai anant-hi en contra.

La Comissió que tinc l'honor de presidir vol ser una Comissió política, una qüestió que ha suscitat tota mena de dubtes.

Tot i així, ha de ser una Comissió que escolti, que escolti els ciutadans, que escolti el Parlament Europeu i que escolti els estats membres.

És evident que sí que escoltem els nostres conciutadans, però volem fer-ho encara més sovint. De vegades he llegit que sóc presoner de l'edifici Berlaymont, on és el meu despatx, i que no parlo amb la gent a qui governem. A qui cregui que això és així, que tinc un sou massa elevat i que no em dedico a escoltar la gent, vull dir-li que s'equivoca rotundament. Tot al llarg de la meva llarga vida política, hi he parlat cada dia, amb els ciutadans, i continuo fent-ho. Tots hi estem obligats.

Tal com ja els havia anunciat, durant els meus dos primers anys de mandat la Comissió ha enretirat cent propostes, ha presentat un 80 % menys d'iniciatives que durant els últims cinc anys i ha iniciat una profunda revisió de tota la legislació vigent.

Perquè només si ens centrem en els àmbits en què Europa pot aportar-hi un autèntic valor afegit, podrem fer d'Europa un espai comú virtuós on coincideixin solidaritat i subsidiarietat.

Per a un polític de la Comissió això també significa haver de corregir de seguida els errors, diguem-ne tecnocràtics, que es puguin produir.

La Comissió, el Parlament i el Consell van decidir conjuntament suprimir les tarifes de la itinerància de la telefonia mòbil. És una promesa que complirem. És per això que he enretirat un projecte redactat aquest estiu pels nostres serveis sobre les tarifes de la itinerància.

El projecte obeïa a una bona intenció i era correcte des del punt de vista tècnic, però no s'ajustava a allò que havíem promès. En les properes setmanes podran veure un nou projecte molt millorat. Viatjant amb el mòbil a tot arreu d'Europa ens hi hem de poder sentir com a casa.

Finalment, voldria afegir que assumir responsabilitats també implica l'obligació de respondre dels nostres actes davant dels nostres votants. Per això mateix proposaré modificar la norma, en la

ESTAT DE LA UNIÓ 2016

meva opinió absurda, segons la qual els comissaris han d'abandonar el seu càrrec si volen concórrer a les eleccions europees.

Els primers ministres o els ministres dels nostres estats membres no deixen pas els seus càrrecs quan concorren a les eleccions. Doncs, tampoc hi haurien d'estar obligats els comissaris.

Si volem una Comissió responsable i propera als ciutadans, hem d'encoratjar els comissaris a presentar-se a la cita amb la democràcia i amb el sufragi universal.

CONCLUSIÓ

Senyor president,

Vull que sàpiguen que sóc tan jove com el projecte europeu, que complirà seixanta anys l'any vinent, el mes de març del 2017. Bé, si he de dir tota la veritat, el cert és que jo sóc un pèl més gran.

Aquest projecte l'he ben viscut. Hi he treballat tota la vida.

Per convicció. Sense vacil·lacions.

Mon pare creia en Europa perquè creia en l'estabilitat del continent, en els drets dels treballadors i en el progrés social.

Perquè entenia molt bé que la pau a Europa era molt valuosa i molt fràgil; ell, que havia hagut d'anar a la guerra contra la seva voluntat i contra la del seu país.

Jo crec en Europa perquè mon pare em va inculcar aquests valors.

Però què els estem transmetent als nostres fills actualment? Quina herència els deixarem? Una Unió que s'esfilagarsa? Una Unió que ha oblidat el seu passat i que no té cap visió de futur?

Senyores i senyors, els nostres fills es mereixen quelcom de millor.

Es mereixen una Europa que preservi el seu estil de vida, que els defensi i els protegeixi.

És arribada l'hora que nosaltres, els ciutadans, les institucions europees i els governs assumim, tots plegats, la responsabilitat de construir aquesta Europa i de construir-la tots junts.

ESTAT DE LA UNIÓ 2016

Sí, sé que es discuteix molt del futur d'Europa entre els que són optimistes, fins i tot ingenus de vegades, i entre els que són pessimistes i dubten absolutament de tot.

I jo dic que Europa té una tasca a acomplir fronteres endins i arreu del món. Però entre el pessimisme més negre, que només veu defectes i decadència, i l'optimisme més candorós, que tot ho veu de color de rosa, hi ha d'haver espai per a una voluntat ferma, la voluntat de qui no es rendeix, de qui no es lamenta i de qui pensa en els que ens succeiran.

Apel·lo a aquesta voluntat, que és la voluntat dels qui ens han precedit.

Apel·lo a la nostra voluntat de superar les diferències i les divisions.

La història no recordarà pas els nostres noms, però ens jutjarà per la força de la nostra voluntat i per la força de les nostres conviccions. Totes dues han de ser indestructibles.

No, segurament la història no ens recordarà pas a nosaltres, però sí que recordarà els nostres errors. Si us plau, no cometem errors que posin fi al somni europeu.

Obrigado. Bedankt. Mille grazie.

CONSIDERACIONS FINALS DEL PRESIDENT JUNCKER EN RESPOSTA A LES INTERVENCIONS DELS DIPUTATS AL PARLAMENT EUROPEU

Senyor president,

senyores i senyors,

Permetin-me manifestar el meu més sincer agraïment per aquest debat i també pel que s'ha dit de positiu sobre la Comissió. Val a dir que les coses negatives també les he escoltades. Per motius de temps, però, no puc entrar en tots els punts exposats perquè alguns d'ells no han estat ni tan sols argumentats. M'agradaria, això sí, agrair l'ampli suport dels grans grups polítics d'aquesta Cambra.

Només vull dedicar unes paraules a Turquia perquè no he pogut abordar aquest tema en el meu discurs. Continuem negociant-hi intensament la qüestió dels visats i vull reiterar un cop més que només liberalitzarem la concessió de visats quan Turquia compleixi tots els requisits. Això no obstant, demano una mica de paciència perquè en aquest país les qüestions que cal resoldre són

ESTAT DE LA UNIÓ 2016

molt complexes. Estic convençut que hi arribarem, però no necessàriament en el termini previst. Sense una reforma, per exemple, de la llei antiterrorista, no podrem prendre en consideració cap data concreta per a la liberalització dels visats amb Turquia.

Em congratulo que gairebé tothom s'hagi pronunciat a favor d'enfortir els drets socials a la Unió Europea. Com vostès saben, actualment estem duent a terme una consulta sobre els drets socials dels treballadors, que és un dels pilars fonamentals de la Unió. Esperarem a disposar dels resultats d'aquesta consulta per presentar les nostres propostes.

També vull agrair que la nostra petició de doblar els recursos del Fons europeu d'inversions hagi rebut un ampli suport. Ara, el Consell i el Parlament han de fer la seva feina i prendre les decisions que escaiguin. Podem dir el mateix pel que fa a l'Agenda digital. En aquest àmbit la col·laboració també ha de ser molt estreta.

Un cop més moltes gràcies pel debat, senyor president.

